

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ГОДИНА IV — БРОЈ 5

26 ЈАНУАРА 1948 ГОДИНЕ

Претплата: год. 400, полугод. 200 д.
Цена по табакџу 2.— динара

26

УКАЗ

На основу члана 74 тачке 3 и члана 159 Устава Народне Републике Србије Президијум Народне скупштине Народне Републике Србије проглашује Закон о потврди и изменама и допунама Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, који је на основу овашњег члана 159 Устава Народне Републике Србије донео Законодавни одбор Народне скупштине Народне Републике Србије, а који гласи:

ЗАКОН

О ПОТВРДИ И ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И УНУТРАШЊОЈ КОЛОНИЗАЦИЈИ

Закон о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији од 14 новембра 1945 године са Законом о измени и допуни од 23 јануара 1946 године, и Законом о допуни од 20 марта 1946 године, потврђује се са изменама и допунама учињеним у овом Закону, тако да његов измињен, допуњен и вретишћен текст гласи:

ЗАКОН

О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И УНУТРАШЊОЈ КОЛОНИЗАЦИЈИ

1

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

Земљорадником се сматра лице које од пре 10 јула 1945 године:

а) само или са својом породицом обрађује своју или туђу земљу;

б) обрађује своју земљу уз употребу најамне радне снаге, ако са својом породицом живи на својој земљи и физички учествује у радовима на гајдинству и ако му је земљорадња главно занимање.

Као земљорадници сматраће се и:

а) радници, печалбари и иселјеници који су сопственици земље, а ту земљу обрађује њихова породица;

б) земљорадничке и радничке породице као и породице сеоских занатлија, које су услед рата или других околности остале без дозволно радне снаге, те су услед тога принуђене да своју земљу дају другим лицима на обраду.

Као земљорадник сматра се и лице неземљорадничког занимања које се пре 28 августа 1944 године са својом породицом стално настанило на свом земљишном поседу и од тада се искључиво бави земљорадњом, под условом да је коначно напустио своју ранију професију.

Члан 2

Као обрадива земља сматра се земљиште под ораницом, виноградом, воћњаком, индустријским биљем, ливаком и вртом, као и ови пашњаци који су погодни за непосредну обраду.

II

ЕКСПРОПРИЈАЦИЈА

Члан 3

Да би се створио земљишни фонд за извођење аграрне реформе и унутрашње колонизације као и ради остварења циљева предвиђених у чл. 11, 20, 21 и 27 Закона о аграрној реформи и колонизацији, од 23 августа 1945 године, одузеће се од садашњих сопственика и прећи у руке државе ова пољопривредна и шумска добра:

1) велики поседи тј. таква пољопривредна и шумска добра чија укупна површина прелази 45 ха односно 25 ха обрадиве површине, ако сопственик није земљорадник;

2) земљишни поседи у својини банака, предузећа, деоничарских друштава и других приватноправних лица, изузимајући делове оних земљишта који се могу оставити сопственицима за индустријске, грађевинске, научне и друге друштвено корисне сврхе о чему ће доносити решење Министар пољопривреде;

Под одредбе овога члана не спадају земљишта која су заједничка својина земљишних заједница, имовних општина, села, општина, братстава, племена и државе, сем поседа града Сремских Карловаца званог „Јарковац“ у Срезу старо-пазовачком.

3) земљишни поседи богомоља, манастира, верских установа и свих врста задужбина, световних и верских;

Од постојећих поседа појединих богомоља, манастира и верских установа одузеће се само вишак преко 10 ха њихове укупне површине њива, башта, винограда, воћњака, утрина и шума. Верским установама (богомољама, манастирима, органима верских заједница и сл.) већег значаја или веће историске вредности оставиће се од садашњег њиховог поседа до 30 ха обрадиве земље и до 30 ха шуме. Решење о овоме, а по мишљењу Министра просвете, доноси Министар пољопривреде.

4) земљишни поседи, који су у току рата остали ма из ког разлога без сопственика и правног наследника;

5) вишак земљорадничких поседа изнад законом одређеног максимума;

6) вишак поседа изнад 3 ха а код искључиво шумских поседа изнад 5 ха чији сопственици нису земљорадници по овом закону, а посед им је мањи од максимума одређеног у тач. 1 овог члана.

Члан 4

Земљишни посед који се одузима по чл. 3 тач. 1, 2 и 4 овог Закона одузима се у целини заједно са свим зградама и постројењима и са целокупним живим и мртвим пољопривредним инвентаром који се затекао на поседу на дан 28 августа 1945 године без икакве накнаде сопственицима. Исто тако неће се платити накнада за оно што се одузима по чл. 3 тач. 3 овог Закона.

Ако се установи да сопственик посела из чл. 3 тач. 1 овог Закона нема осим тога посела никакве друге имовине ниги другог занимања од чега би могао живети и да су му приходи са тога посела били искључиво средство задржавања тако да би експропријацијом у смислу ст. 1 овог члана остао без средстава за задржавање, оставиће се изузетно таквом сопственику, поред куће за становање с припадајућим стварима, 5 ха обрадиве земље и овој површини земље одговарајуће пољопривредне зграде и одговарајући живи и мртви инвентар, а сав остали посед, зграде и инвентар одузима се без накнаде.

Ако поседник из чл. 3 тач. 1 овог Закона нема више од једне куће за становање она му се неће одузети. Замкови (дворови) не могу се рачунати као куће за становање.

Ако има сметње да се поседнику из ст. 2 овог члана земља и кућа остави на досадашњем поседу, то ће му се накнадити на другоме месту у тој околини.

У случајевима из ст. 2, 3 и 4 овог члана решење у првом степену доноси извршни одбор среског народног одбора а жалба се подноси Министру пољопривреде у року од осам дана од дана пријема решења. Решење Министра је коначно.

Богомољама, манастирима и верским установама оставиће се сразмеран део зграде, инвентара и приноса према остављеном земљишту у смислу тач. 3 чл. 3 овог Закона.

У случају када се одузима само виник земље (чл. 3 тач. 5 и 6 овог Закона) сопственику ће се исплатити накнада за одузето земљиште у висини средњег једногодишњег приноса.

Када се одузима виник земље (чл. 3 ст. 5 и 6 овог Закона) досадашњем сопственику оставиће се максимум сразмерно по културама, 50% земљишта које се оставља као максимум може да бира сопственик а 50% му одређују органи који врше експропријацију. Изузетно од овог прописа сопственик може задржати воћњаке и винограде до одређеног максимума. У случају да је део земљишта погодан за јавне сврхе по решењу месних власти, сопственик не може изабрати ово земљиште.

Ако се на одузетом земљишту по чл. 3 тач. 5 и 6 овог Закона налазе зграде или друга постројења а сопственик је у смислу претходног става могао бирати 50% од остављеног му максимума он може однети само зграде и постројења која се могу преносити без рушења, а остале зграде и постројења не може ни рушити ни однети и за њих не припада му накнада.

Ако сопственик није могао бирати 50% од остављеног му максимума, јер је месна власт експроприсано земљиште на којем се налазе зграде или постројења одабрала за јавне сврхе, он може однети зграде и друга постројења која се могу преносити а за остале зграде и постројења даће му се накнада у новцу по процени комисије коју

сачињавају претставник сопственика експроприсаног земљишта и по један претставник месног и среског народног одбора.

Члан 5

Максимум земљорадничког посела, који ће остати својина земљорадника, одредиће се у границама од 20 — 35 ха обрадиве, рачунајући ту и окућницу, или до 45 ха укупне површине. Органи за извршење експропријације одредиће максимум за сваки поједини случај, с обзиром на квалитет и плодност земљишта и врсту културе.

Одредбе о експропријацији виника земљишта преко максимума који се оставља земљорадничком породицама, примењиваће се у случају породичних задруга тако, да ће се свака ужа породица која је била член задруге на дан 28 августа 1945 године и која има право на свој део у случају деобе задруге, сматрати самосталном земљорадничком породицом тј. као да је већ одељена.

Ово одређивање максимума за породичне задруге не утиче ни у ком случају на начин евентуалне касније деобе задруге.

Члан 6

Од виника посела који је одузет у корист земљишног фонда по чл. 3 тач. 6 овог Закона, сродницима ранијег сопственика закључно до четвртог степена крвног сродства може се доделити онолико земље колико је потребно да са сопственим поседом имају највише 5 ха обрадивог земљишта и то ако испуњавају услове из чл. 29 овог Закона.

Додељивање одузетог виника сродницима вршиће се по праву наслеђа и обичају с обзиром на њихово имовно и породично стање, стање земљишног фонда тога места као и с обзиром на потребе и број месних аграрних интересената.

Сродницима се не може доделити одузети виник посед, ако је тај виник према решењу месног народног одбора потребан за јавне сврхе.

III

ЗЕМЉИШНИ ФОНД

Члан 7

У земљишни фонд аграрне реформе и унутрашње колонизације по узимању земљишта по чл. 11, 20 и 27 савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији, од 23 августа 1945 године улази:

- 1) земља експроприсана по чл. 3 овог Закона;
- 2) земља држављана немачког Рајха и лица немачке народности конфискована према одлуци Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије, од 21 новембра 1944 године, која није одређена за насељивање борца по чл. 18 савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији, од 23 августа 1945 године;
- 3) земљишни посед народних непријатеља и других лица који је конфискован на основу извршне судске пресуде;
- 4) земља коју држава издвоји из свог власништва у циљу додељивања сиромашним земљорадницима. Ово издвајање врши Министар пољопривреде у споразуму са ресорним министрима Владе Народне Републике Србије;

5) земља коју приватни сопственик покљони држави прописно овереном писменом изјавом, у колико надлежни државни органи покљон прихвати.

IV

ДОДЕЉИВАЊЕ ЗЕМЉЕ

Члан 8

Земља из земљишног фонда додељује се слободна од свих дугова и терета. Сопственик остаје задужен сразмерно делу који му је остао у својини. Питање дугова и терета на одузетим земљиштима решава се посебним законом.

Кад се вишак земље, који се одузима, додељује сродницима, дугови и терети преносе се сразмерно на нове сопственике уколико су уињени ради посела.

Члан 9

Цена земљишта које ће добити аграрни интересенти срачунаће се у смислу чл. 14 савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији, од 23 августа 1945 године, тако да ће се целокупна сума издата за накнаду по чл. 4 ст. 7 овог Закона, на територији Народне Републике Србије разделити на земљиште фонда.

Члан 10

Земља из земљишног фонда додељује се сходно прописима савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији, од 23 августа 1945 године, и Уредбе о реду првенства у додељивању земље, од 2 септембра 1945 године, првенствено интересентима у месту и блиској околини тако да са осталим делом њиховог газдинства, уколико имају, чини привредну целину.

Министар пољопривреде одређиће која ће се површина земљишног фонда у једном месту доделити интересентима из тог места, а која ће се површина доделити интересентима из околних места, односно задржати за унутрашњу колонизацију.

Шуме ће се додељивати по одредбама Закона о поступању са експроприсаним и конфискованим шумским поселима од 22 фебруара 1947 године.

Члан 11

На земљишту из земљишног фонда одређеног за колонизацију по чл. 10 ст. 2 овог Закона, извршиће се унутрашња колонизација.

Решење за сваки поједини случај где ће и колико колониста добити земље доноси Министар пољопривреде.

Трошкови унутрашње колонизације падају на терет буџета Народне Републике Србије.

Члан 12

Месним, односно градским народним одборима може Министар пољопривреде доделити из земљишног фонда земљу која смета комуникацијама или је потребна за наводњавање или одводњавање, или за друге опште корисне сврхе.

На предлог средњег односно градског народног одбора, Министар пољопривреде може доделити на управљање земљиште из земљишног фонда државним привредним предузећима и установама за подизање или проширење објеката и за

организовање пољопривредне производње за потребе свога радништва.

Земљиште додељено по овом члану укњижиће се као општенародна имовина, а у земљишној књизи (тапији) уписаће се коме је дато на управљање.

Ако ради задовољења потреба из првог става треба извршити замену земљишта из земљишног фонда за земљиште приватних сопственика, Министар пољопривреде може одобрити да се та замена изврши, али по престанку приватних сопственика чије земљиште долази у обзир за замену.

Члан 13

Уколико има погодног земљишта могу се из земљишног фонда доделити комплексни обрадиве земље за баштенско искоришћавање групама неземљорадника: радника и намештеника разних предузећа, надлежстава и установа. Ова земља додељује се по захтеву радничко-намештеничких представника који ће удутити захтев Министру пољопривреде. Највише се може доделити два ара на породицу.

Земљиште додељено на искоришћавање по овом члану остаје општенародна имовина.

Члан 14

Земљорадничка породица која се насељава на земљу која јој је додељена на основу чл. 18 савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији, од 23 августа 1945 године, или по чл. 11 овог Закона, а поседовала је у месту из којег се иселила земљу и зграде на које се може односити аграрна реформа, престаје бити сопственик овог ранијег посела.

Губе право својине на ранијем поседу и оне породице којима буде додељена земља по чл. 18 савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији, од 23 августа 1945 године, у месту у коме су до сада живеле и у коме су имале посед који напуштају а на који се посед може односити аграрна реформа.

Напуштени посели из претходних ставова улазе у земљишни фонд.

Ако се на земљу додељену по савезном Закону о аграрној реформи и колонизацији и овом закону не пресели цела пријављена породица, решење о додељивању земље остаје на снази само у случају ако се посели део породице способан за даљи развој и обраду земље, с тим да се површина додељене земље може сразмерно смањити.

V

СПРОВОЂЕЊЕ АГРАРНЕ РЕФОРМЕ И УНУТРАШЊЕ КОЛОНИЗАЦИЈЕ

А) Утврђивање објеката аграрне реформе

Члан 15

За установање земљишног посела по овом Закону меродавно је право својине по земљишним књигама, односно право својине како је било уписано у земљишним књигама на дан 10 јула 1945 године, уколико то овим Законом није другачије предвиђено.

Промена права својине која није до 10 јула 1945 године уписана вреди само ако је до тог дана:

1) предбележена,

2) извршена на земљишту, а о промени постојни пуноважан докуменат, издат или оверен код суда или јавног бележника,

3) ранији сопственик земљишта умро а надлежни суд није донео распоредно решење.

Код случаја где је бивша привилегована аграрна банка постала сопственик земљишта због неплаћеног дуга, па је ранији сопственик или купац до 10 јула 1945 године исплатио дуг и о томе постоје докази било код њега било код банке, а земљиште није уписано на његово име, сматраће се као да је уписивање извршено.

Члан 16

Сопственик поседа је дужан да сваком месном народном одбору на чијем се подручју налази ма који део његовог поседа пријави све податке о свом целокупном земљишном поседу и то пре расправе или да то саопшти најкасније на расправи.

Сопственик поседа који не пријави ма који део поседа (земљишта или инвентара), било да се посед налази у једном подручју или у више подручја, казниће се до једне године лишења слободе са принудним радом.

Члан 17

Ако брачни другови до 10 јула 1945 године нису били законито разведени, сматрају се у смислу овог закона једним сопствеником, а њихови поседи једним поседом, без обзира да ли су посебно уписани у земљишним књигама или нису.

Уколико се код оваквог поседа експроприације вишак преко максимума (чл. 3 тач. 5 и 6 овог Закона), преостали максимум сматраће се заједничком својином оба брачна друга, и то сразмерно површини коју су раније имали, без обзира на чије је име уписано преостало земљиште.

Члан 18

Земљишни поседи који се налазе на више подручја, а својина су истог правног или физичког лица сматрају се једним поседом.

Као један земљишни посед сматра се и посед сопственика са његовим сувласничким деловима на другим поседима.

Делови земљишног поседа једног сопственика у више различитих сувласничких поседа такође се сматрају једним поседом.

Ако земљишни посед лежи у више подручја сопственику поседа оставиће се на име максимума земљиште у оном подручју где он затражи и у оној површини колико се у том подручју може оставити по закону. За случај да нема толико земљишта у том подручју разлика ће му се дати на његовом поседу у другом подручју у сразмери максимума тога другог подручја.

Члан 19

Као један посед сматра се и она земља која је у земљишним књигама уписана само идеално као засебан посед, а стварна деоба на земљишту није извршена, ако су у питању поседи чланова једне породице (родитељи, браћа, сестре и унуци).

Члан 20

Сматрају се засебним поседи који су стварно били раздвојени међу члановима породице до 6 априла 1941 године, ако су од тада обрађивани као засебна газдинства.

Члан 21

Месни народни одбор извршиће све претходне радње потребне за одржавање расправе за експроприацију тј. прикупиће податке о правном и фактичном стању поседа који спадају под удар аграрне реформе.

Извршни одбор средског народног одбора делегираће једно лице које ће присуствовати расправи о експроприацији као саветодавни орган. Месни народни одбор заказује расправу и њоме руководиће у споразуму са одређеним делегатом извршног одбора средског народног одбора и објавити је на уобичајени начин најкасније осам дана пре расправе.

Расправа ће се одржати на збору месних аграрних интереснота.

Члан 22

За сваки посед, који по прописима чл. 3 овог Закона пада под удар аграрне реформе, врши се расправа ради утврђивања фактичног и правног стања по парцелама са катастарским ознакама, површинама и културама.

На расправу треба позвати и сопственика поседа. Расправа ће се одржати и у случају ако позвани сопственик на расправу не дође или не пошаље свог заступника.

После расправе доноси се решење да ли се посед експроприације у целини (чл. 3 тач. 1, 2, 3 и 4 овог Закона) или се експроприације само вишак (чл. 3 тач. 3, 5 и 6 овог Закона). У оном последњем случају доноси се решење о томе које се земљиште оставља сопственику земљишта на име максимума и колика је његова укупна површина по културама, а које се земљиште експроприације у корист фонда.

Код случајева предвиђених у чл. 3 тач. 1, 2, 3 и 4 овог Закона, месни народни одбор одредиће одмах комисију од 3 члана, од којих бар један мора бити из редова аграрних интереснота, која ће инвентарисати мртви и живи инвентар и старан се о њему до његове поделе ако није постављен привремени управитељ. Инвентарисање неће се поново вршити у колико је раније проведено, а стање се није изменило.

Члан 23

Решење о експроприацији у корист земљишног фонда доноси месни народни одбор непосредно по завршеној расправи, а проглашује га у месту на уобичајени начин у року од три дана.

Ако се неки посед налази на подручју више месних народних одбора, расправа ради утврђења објеката врши се код појединих месних народних одбора за њихова подручја. Уколико се цео посед налази на подручју једног среза решење о експроприацији доноси извршни одбор средског народног одбора; ако се налази на подручју два или више средских народних одбора, а сви су на подручју једне аутономне јединице решење доноси повереник за пољопривреду и шумарство Главног извршног одбора Народне скупштине Ау-

товомне покрајине Војводине, односно повереник Обласног извршног одбора Обласног народног одбора Аутономне Косовско-метохијске области. У осталим случајевима решење о експропријацији доноси Министар пољопривреде.

Члан 24

На решење о експропријацији има право жалбе сопственик посела и свако друго лице. Жалба се изјављује преко органа који је донео првостепено решење, у року од осам дана од дана објављивања решења. Месни аграрни интересенти могу жалбу изјавити и у записник код месног народног одбора.

Орган који је донео првостепено решење дужан је да жалбу са свим односним списима и својим исцрпним извештајем и образложењем предлогом достави у року од три дана по истеку рока за жалбу надлежном вишем органу на решење.

По жалбама против решења месног народног одбора, решава извршни одбор среског народног одбора; по жалбама на решење извршног одбора среског народног одбора решава повереник за пољопривреду и шумарство Главног извршног одбора Народне скупштине АПВ, односно повереник за пољопривреду и шумарство Обласног извршног одбора Обласног народног одбора АКМО, односно Министар пољопривреде; по жалбама противу првостепеног решења повереника за пољопривреду и шумарство Главног извршног одбора Народне скупштине АПВ односно повереника за пољопривреду и шумарство извршног одбора Обласног народног одбора АКМО решава Министар пољопривреде; по жалбама на првостепено решење које је донео Министар пољопривреде доноси решење Влада НРС.

Месни народни одбори доставиће своје првостепено решење извршном одбору среског народног одбора и у случају кад нема жалбе. Органи који решавају у другом степењу доставиће своје решење органу који је донео првостепено решење и Министарству пољопривреде.

Члан 25

Кад решење о експропријацији постане правоснажно, брисаће се у земљишним књигама по службеној дужности забрана отуђивања и интересовања са земљишта које је остављено сопственику на име максимума, уколико је та забрана стављена због прописа о аграрној реформи. Исто тако бришу се сви терети укњижени у земљишним књигама на земљишту које се експроприше, изузев случаја из чл. 6 ст. 1 овог Закона.

Члан 26

Ако због извршене експропријације буде потребно установити нове службености, како на земљишту које је остављено сопственику посела на име максимума, тако и на земљишту које се експроприше, ове ће се службености установити приликом спровођења експропријације.

Све земљишне службености, које због извршења експропријације постају сувишне, престају без права на накнаду.

Члан 27

За земљиште које је остављено на име земљорадничког максимума сопственику посела који није

био земљорадник (чл. 1 ст. 3 овог Закона) уписале се у земљишној књизи забрана да се за 10 година не може отуђити, разделити, даровати или заложити ни давати под закуп.

Ова забрана уписале се у земљишне књиге у часу када земљишнокњижни суд прими правоснажно решење о утврђењу објеката аграрне реформе.

Сопственик посела који прекрши ма који од услова из првог става губи земљорадничко својство. У томе случају државни орган који је донео решење о утврђењу објеката аграрне реформе на његовом поседу донеће друго решење о експропријацији посела по пропису чл. 3 тач. 6 овог Закона.

Изузетно од наређења из првог става, а на образложени предлог среског (градског) народног одбора Министар пољопривреде може одобрити таквом сопственику да остављени максимум раздели или дарује члановима своје породице приликом њиховог издвајања из његове кућне заједнице или приликом њихове женидбе или удакбе ако су земљорадници у смислу прописа чл. 1 овог Закона. У овом случају вреде одредбе из 1, 2 и 3 става овог члана. Протекло време забране из првог става рачунаће се новом сопственику.

Б) Утврђивање субјеката аграрне реформе.

Члан 28

Као аграрни интересент сматра се земљорадничка породица без земље или са недовољно земље за издржавање. За појам породице важе одредбе чл. 5 ст. 2 овог Закона.

Члан 29

Аграрни интересенти, који желе да добију земљу пријавиће се свом месном народном одбору, који ће саставити списак са подацима о њиховом имовном и породичном стању, занимању, и узети изјаву од интересената о томе да ли желе или не да се иселе из тога места, ако би им била додељена земља у другом месту као колонијсти.

За аграрне интересенте који се налазе у Југословенској армији, пријаву ће извршити чланови њихове породице. Ако такав аграрни интересент нема никог од породице, месни народни одбор ће по своје сазнању и по званичној дужности увести у списак такве аграрне интересенте.

Члан 30

Аграрним интересентима додељиваће се највише толико земље да заједно са њиховом сопственом њихов посед не износи више од 5 ха обрадиве земље.

Ако се земља налази у близини већих градова као баштенска и са интензивном културом, максимум додељиве површине износиће толико да аграрни интересент са својом земљом има највише 2 ха.

Која ће се површина доделити одредиће у сваком поједином случају органи за извршење експропријације, имајући у виду величину фонда, квалитет и плодност земљишта, број чланова породице, као и то да ли се земља додељује земљораднику без земље или са недовољно земље.

Члан 31

Пошто се одреди површина која се има доделити аграрним интересентима на подручју месног народног одбора, сазива се збор аграрних интересената тога подручја у свему по чл. 22 овог Закона, на коме ће се одржати расправа ради утврђивања лица којима се земља додељује (аграрни субјекти) као и површина која им се додељује.

После расправе, а најкасније у року од три дана, месни народни одбор доноси решење о томе ко се сматра аграрним субјектом и која му се површина додељује и обнародује га на уобичајени начин три пута. Решење мора да садржи за све аграрне субјекте следеће податке: презиме, очево име и име старешине кућне заједнице, место становања, имена и по потреби презимена чланова кућне заједнице, редни број списка аграрних интересената, презиме и име сопственика експроприсаног поседа, површину и врсту култура сопственог и додељеног земљишта са њиховим катастарским ознакама, као и квалитет њиховог и додељеног земљишта.

Против овога решења имају аграрни интересенти и сва друга лица право жалбе вишем органу у року од осам дана после његовог трећег објављивања. За жалбе и поступац по жалбама важе одредбе члана 24 овог Закона.

Члан 32

Кад решење о утврђењу аграрних субјеката и додељивању земље (члан 31 овог Закона) постане правоснажно месни народни одбор уводи утврђене аграрне субјекте у привремени посед земљишта које им је додељено.

Члан 33

После привременог увођења у посед, месни народни одбор саставља спискове уведених у посед у пет примерака од којих доставља два примерка извршном одбору среског народног одбора, а по један примерак подној задрузи-управи (по потреби) и Министарству пољопривреде, а један задржава за своју архиву.

Ови спискови садржаће: презиме, очево име и име новог сопственика, место његовог пребивања, број чланова породице и катастарске ознаке земљишта: бројеве парцела, површине и културе.

Члан 34

Пошто буде извршено привремено увођење у посед и сачине се спискови, месни народни одбор подноси захтев извршном одбору среског народног одбора за коначну парцелацију земљишта и састављање техничког еломбората.

Коначна парцелација не сме се знатно разликовати од привремене парцелације. Већа померања као и замене земљишта међу утврђеним аграрним субјектима дозвољаваће надлежни извршни одбор среског народног одбора само у неопходним случајевима, а на образложени предлог месног народног одбора.

Члан 35

Кад месни народни одбор прими технички елаборат о парцелацији земљишта према претходном члану доноси решење о коначном додељивању земљишта породицама (кућним заједницама) које су утврђене за аграрне субјекте.

Право својине уписује се на све чланове породице (кућне заједнице) којима је земља додељена тако да сви чланови породице (кућне заједнице) имају једнака сувласничка права.

Решење садржи:

а) презиме, очево име и име сваког члана кућне заједнице коме је земља додељена;

б) презиме и име бившег сопственика поседа и место његовог становања;

в) земљишнокњижну ознаку експроприсаног земљишта, површину и културу;

г) висину отплате коју има да прими бивши сопственик за експроприсано земљиште (члан 4 став 7 овог Закона) уколико је обрачуната;

д) одредбе за остале уписе у земљишне књиге по чл. 26 и 39 овог Закона.

Ако неко лице од чланова породице (кућне заједнице) умре пре или после доношења решења о коначном додељивању земљишта његово право својине на додељену земљу прелази подједнако на све остале чланове породице (кућне заједнице).

Члан 36

Решење из претходног члана доставља се ранијем сопственику експроприсаног земљишта и свима аграрним субјектима у чију је корист извршена експропријација.

Против овог решења дозвољена је жалба преко месног народног одбора извршном одбору среског народног одбора, у року од осам дана од дана уручења решења.

Члан 37

После истека рока за жалбу месни народни одбор доставиће најдаље за пет дана по један примерак свог решења из чл. 35 овог Закона, Министарству пољопривреде, извршном одбору среског народног одбора и земљишнокњижном суду.

Ако је жалба уложена, месни народни одбор доставиће најдаље за пет дана све списе са жалбом и нападнутим решењем извршном одбору среског народног одбора.

Извршни одбор среског народног одбора доставиће своје коначно решење месном народном одбору ради обавештавања среског земљишнокњижном суду и Министарству пољопривреде.

Члан 38

Породица (кућна заједница) којој је додељена земља улази одмах у посед по доношењу решења о додељивању земље, а својину на земљу стичу сви чланови породице (кућне заједнице) укњижењем у земљишне књиге по правоснажности решења о додељивању земље.

Члан 39

Земљиште додељено по овом Закону (чл. 6, 11 и 35) не може бити у року од 20 година разделено, продато, дато у закуп, заложено, даровано или размењено, ни у целини ни делимично. Овај рок тече од дана уписа у земљишне књиге.

Ова забрана унсе се у земљишне књиге у часу уписивања земљишта на име чланова породице (кућне заједнице) којима је додељено.

Лице које прекрши ма који од услова из претходног става губи право на додељено земљиште. У том случају, а на основу образложеног предлога ме-

сног народног одбора, донеће извршни одбор средњег народног одбора решење о одузимању земљишта. Против овог решења заинтересовани имају право жалбе Министарству пољопривреде, односно Главном извршном одбору Народне скупштине АПВ, односно Обласном извршном одбору Обласног народног одбора АКМО у року од 8 дана од предаје решења. Одузета земљиште доделиће се лицу које испуњава услове из чл. 28 овог Закона.

Изузетно од наређења из претходног става дозвољена је замена за друго земљиште исте вредности по одобрењу средњег народног одбора. У овом случају сви укњижени терети из овог члана преносе се на замењено земљиште.

VI

ПРЕЛАЗНА НАРЕЂЕЊА

Члан 40

Далом ступања на снагу овог Закона укидају се аграрни судови пошто је овим законом досадашња надлежност аграрних судова, одређена прописима Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији од 14 новембра 1945 године, пренета на извршне одборе средњих народних одбора.

Упутства за ликвидацију аграрних судова и за пренос њихових послова на извршне одборе средњих народних одбора прописавће Министар пољопривреде.

Члан 41

Уговори о закупу и пазакупу на земљишту које се експроприше по овом Закону раскидају се.

Члан 42

Ако је треће лице поорало или делимично обрадио земљиште, који сопственик је дужан да му исплати накнаду по споразуму или ону коју ће одредити месни народни одбор, а ако за то нема могућности важи одредба следећег става овог члана.

Ако је треће лице већ поорало, засејало или обрадио земљиште које се овим законом експроприше, сматраће се наполичарем новог сопственика према Уредби о наполици, уколико се заинтересовани друкчије не споразумеју. Код наполице по овом члану неће се одбијати за фонд по Уредби о наполици, већ се тај део исплаћује сопственику. Сопственику експроприсаног посела не признаје се никаква накнада за већ извршене радове и посејано семе.

Члан 43

Ако се установи да је аграрни субјект добио више земље него што му припада, одузеће му се само вишак и сносиће трошкове које је изазвао својом кризницом.

Члан 44

Свуда где се у овом Закону спомињу земљишне књиге и катастарске ознаке подразумеваће се у крајевима где још нису успостављене земљишне књиге одговарајуће књиге и ознаке.

Члан 45

Сви поднесци, молбе и решења у вези са овим Законом, уколико се односе на додељивање земље,

ослобађају се од таксе, а аграрни интересенти ослобођени су свих такса и кад се не ради о додељивању земље.

Члан 46

Уколико овај Закон не садржи прописе за решавање појединих случајева примениће се одговарајући прописи савезног Закона о аграрној реформи и колонизацији од 23 августа 1945 године са његовим изменама и допунама.

Члан 47

Овлашћује се Министар пољопривреде да доноси правилнике и издаје упутства за извршење овог Закона.

Члан 48

Овај Закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Народне Републике Србије“.

Бр. 30

У Београду, 16. Јануара 1948 године

Президијум Народне скупштине
Народне Републике Србије

Поштомесеник,

Милаш Д. Смиљанић, с. р.

Секретар,

Д-р Милорад Влајковић, с. р.

27

На основу члана 78 Устава Народне Републике Србије, члана 11 Основног закона о буџету и члана 2 Уредбе о привременом финансирању државних потреба Федеративне Народне Републике Југославије и потреба народних република за период јануар—март 1948 године, на предлог Министра финансија Народне Републике Србије, Влада Народне Републике Србије доноси

УРЕДБУ

О ПРИВРЕМЕНОМ ФИНАНСИРАЊУ ДРЖАВНИХ ПОТРЕБА НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ПОТРЕБА АУТОНОМНИХ ЈЕДИНИЦА И НАРОДНИХ ОДБОРА ЗА ПЕРИОД ЈАНУАР—МАРТ 1948

Члан 1

До доношења државног буџета Народне Републике Србије за 1948 годину, привремено финансирање државних потреба Народне Републике Србије и потреба аутономних јединица и народних одбора вршиће се на основу тромесечних планова прихода и расхода за период јануар—март 1948 године.

Члан 2

За финансирање потреба из чл. 1 одобравају се приходи и расходи по тромесечним плановима за период јануар—март 1948 године, и то:

1) у тромесечном плану по Републиканском буџету:

приходи у износу од	Дин. 2.118.637.000.—
расходи у износу од	„ 2.118.637.000.—

2) у тромесечним плановима по буџетима аутономних јединица и народних одбора:

приходи у износу од	Дин. 1.531.363.000.—
расходи у износу од	„ 1.531.363.000.—

6) издвајају се из састава Среза београдског подручја месних народних одбора: Жарково, Железник и Кнежевац и укључују у састав градског подручја града Београда;

2. У тач. 6): издваја се из састава Среза болевачког подручје месног народног одбора Шарбановац и укључује у састав Среза борског;

3. У тач. 24): издваја се из састава Среза јабланичког подручје месног народног одбора Бубина и укључује у састав Среза добричког;

4. У тач. 67): издваја се из састава Среза сјеничког подручје месног народног одбора Правашево и укључује у састав Среза милешевског;

5. У тач. 73): издваја се из састава Среза топиљског подручје месног народног одбора Јабучево и укључује у састав месног народног одбора Житин Поток, Среза добричког.

Члан 4

Члан 9 Закона о административно-територијалној подели Народне Републике Србије мења се и допуњује у следећем:

1. У тач. 8): издваја се из састава Среза земунског подручје месног народног одбора Бежанија и укључује у састав градског подручја града Београда.

2. У тач. 9):

а) издвајају се из састава Среза јашатомиског подручја месних народних одбора: Дужине, Марковићево, Стари Лен и Хајдучина и укључују у састав Среза врњачког;

б) издваја се из састава Среза јашатомиског подручје месног народног одбора Јарковац и укључује у састав Среза алибунарског;

3. У тач. 10): издваја се из састава Среза кикиндског подручје месног народног одбора Тоба и укључује у састав Среза бегејског;

4. У тач. 16): издвајају се из састава Среза панчевачког подручја месних народних одбора: Борча и Овча и укључују у састав градског подручја града Београда.

Члан 5

Издава се из састава Среза сомборског место Апатин и проглашује за град.

Члан 6

Члан 10 Закона о административно-територијалној подели Народне Републике Србије мења се и допуњује у следећем:

1. У тач. 9): издваја се из састава Среза каменичког подручје месног народног одбора Зарбине и укључује у састав Среза бујановачког;

2. У тач. 13): издваја се из састава Среза подравског подручје месног народног одбора Долац и укључује у састав Среза источког.

Члан 7

Овај Закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Народне Републике Србије“.

Бр. 1652

У Београду, 1 марта 1949 године

ПРЕЗИДИЈУМ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Потпредседник,
Александар Шелић, с. р.

Секретар,

Др. Милорад Влајковић, с. р.

99

УКАЗ

На основу чл. 74 тач. 3 Устава Народне Републике Србије и чл. 4 тач. 5 Закона о Президијуму Народне скупштине Народне Републике Србије, Президијум Народне скупштине Народне Републике Србије проглашује Закон о изменама и допунама Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, који је изгласала Народна скупштина Народне Републике Србије на својој седници од 18 фебруара 1949 године, а који гласи:

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И УНУТРАШЊОЈ КОЛОНИЗАЦИЈИ

Члан 1

Стан 4 чл. 39 Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији укида се и замењује следећим ставовима:

„Изузетно, може се дозволити:

1) деоба земљишта, кад се породица (кућна заједница) која је земљу добила дели на два или више земљорадничких домаћинстава;

2) размена земљишта кад породица (кућна заједница) улази у селачку радну задругу, а у циљу арандације задружне земље;

3) размена земљишта исте вредности из других оправданих разлога.

Дозволу за деобу односно размену даје извршни одбор среског односно градског народног одбора.

У случајевима размене земљишта све укњижене забране из овог члана преносе се на земљиште које се добија у замену“.

Члан 2

Овај Закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Народне Републике Србије“.

Бр. 1651

У Београду, 1 марта 1949 године

ПРЕЗИДИЈУМ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Потпредседник,
Александар Шелић, с. р.

Секретар,

Др. Милорад Влајковић, с. р.

САДРЖАЈ

	Страна
96. Закон о државном буџету Народне Републике Србије	65
97. Закон о Државном завршном рачуну Народне Републике Србије за 1947 годину	71
98. Закон о изменама и допунама Закона о административно-територијалној подели Народне Републике Србије	71
99. Закон о изменама и допунама Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији	72

157

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА ПРОТИВ ЈАВНОГ РЕДА И МИРА**

На основу члана 71 тачка 14 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења и о органима власти Народне Републике Србије, проглашава се Закон о изменама Закона о прекршајима против јавног реда и мира који је усвојила Народна скупштина Народне Републике Србије на седници Републичког већа од 29 јуна 1956 године.

ИВ број 455

У Београду, 29 јуна 1956 године

Претседник
Народне скупштине
Петар Стамболић, с. р.

Претседник
Извршног већа
Јован Веселинов, с. р.

З А К О Н**О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА ПРОТИВ ЈАВНОГ РЕДА И МИРА****Члан 1**

Укида се члан 5 Закона о прекршајима против јавног реда и мира (чл. 9 тачка д — Закона о саглашавању прописа о прекршајима у законима Народне Републике Србије са одредбама Основног закона о прекршајима).

Члан 2

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Народне Републике Србије“.

158

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ПРАВИМА И ДУЖНОСТИМА, ИЗБОРУ И ОПОЗИВУ НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

На основу члана 71 тачка 14 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења и о органима власти Народне Републике Србије, проглашава се Закон о допуни Закона о правима и дужностима, избору и опозиву народних посланика Народне скупштине Народне Републике Србије који је усвојила Народна скупштина Народне Републике Србије на седници Републичког већа од 29 јуна 1956 године и на седници Већа произвођача од 29 јуна 1956 године.

ИВ број 456

У Београду, 29 јуна 1956 године

Претседник
Народне скупштине
Петар Стамболић, с. р.

Претседник
Извршног већа
Јован Веселинов, с. р.

З А К О Н**О ДОПУНИ ЗАКОНА О ПРАВИМА И ДУЖНОСТИМА, ИЗБОРУ И ОПОЗИВУ НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ****Члан 1**

У члану 152 став 1 Закона о правима и дужностима, избору и опозиву народних посланика Народне скупштине Народне Републике Србије додаје се нова тачка 2 која гласи:

„2) правоснажном судском осудом на казну затвора у трајању дужем од шест месеци или на другу тежу казну;“

Салашња тачка 2, 3 и 4 постају тачка 3, 4 и 5.

Члан 2

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном гласнику НРС“.

159

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И УНУТРАШЊОЈ КОЛОНИЗАЦИЈИ**

На основу члана 71 тачка 14 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења и о органима власти Народне Републике Србије, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији који је усвојила Народна скупштина Народне Републике Србије на седници Републичког већа од 29 јуна 1956 године.

ИВ број 452

У Београду, 29 јуна 1956 г.

Претседник
Народне скупштине
Петар Стамболић, с. р.

Претседник
Извршног већа
Јован Веселинов, с. р.

З А К О Н**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АГРАРНОЈ РЕФОРМИ И УНУТРАШЊОЈ КОЛОНИЗАЦИЈИ****Члан 1**

У Закону о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији („Службени гласник Народне Републике Србије“ бр. 5/48 и 11/49) укида се став 4 члана 35.

Члан 2

Члан 39 закона мења се тако да гласи:

„Земљиште додељено по овом закону (члан 6, 11 и 35) не може пре истека 15 година од дана доношења решења о додељивању бити раздвојено, продато или на други начин отуђено, дато у закуп или заложено ни у целини ни делимично, ако одредбама овог закона није drukчије одређено.

Ова забрана унеће се у земљишне књиге у часу уписивања земљишта на име чланова породице (куће заједнице) којима је додељено.

Лице које прекрши ма који од услова из првог става губи право на додељено земљиште. У том случају, а на основу образложеног предлога надлежног органа управе народног одбора општине, орган надлежан за послове опште управе народног одбора среза донеће решење о одузимању земљишта. Против овог решења заинтересовани имају право жалбе републичком, односно покрајинском или обласном органу управе надлежном за послове опште управе у року од 15 дана од предаје решења.

Члан 3

После члана 39 закона додају се нови чланови 39а и 39б који гласе:

„Члан 39а

Забрана из става 1 претходног члана не односи се:

1) на земљиште додељено по овом закону лицу које је у време додељивања живело у крају у коме се непокретност налази;

2) на земљиште додељено као накнада за земљиште одузето по Закону о ревизији додељивања земље колонистима и аграрним интересентима у Народној Републици Македонији и у Аутономној Косовско-метохијској области, као ни на земљиште ранијих аграрних субјеката, без обзира да ли им је земљиште замењивано или није.

Забрана уписана на основу става 2 претходног члана брисаће се на захтев лица коме је земљиште додељено.

Решење о брисању забране уписане на основу става 2 претходног члана доноси средски суд у ванпарничном поступку.

Решње из претходног става суд је дужан доставити и надлежном јавном правобраниоцу.

Против решења из става 3 овог члана надлежни јавни правобранилац може изјавити жалбу окружном суду у року 30 дана од дана достављања решења.

Члан 306

Изузетно од одредаба члана 39 став 1 доносила се:

1) одређено дело додељеног земљишта од стране додељених чланова насељеничког (колонијистичког) домаћинства којима тај део припада у корист другог чланова истог домаћинства, као и отуђење додељеног земљишта или појединих његових делова у корист привредне организације, селачке радне задруге или политичко-територијалне јединице;

2) додеба додељеног земљишта у случају додебе делова насељеничког (колонијистичког) домаћинства на два или више домаћинства;

3) замена додељеног земљишта која се, у сврху ариднификације земљишног поседа насељеничког (колонијистичког) домаћинства, врши за земљиште привредне организације, селачке радне задруге или политичко-територијалне јединице, као и замена додељеног земљишта згађеног у ставу 1 овом члану земљу која се врши у ишту сврху. У случају замене земљишта све укључене забране из члана 39 пренаде се на земљиште које се добија у замену;

4) давање у закуп земљишта ако власнички (колонијистички) доказивање нема довољно редне силе за обаву земљишта, и то уз претходну сагласност савета народног одбора општине надлежног за послове привреде;

5) Старање збога на земљиште у сврху одређеног инвестиционог фонда добијеног од банке или износи до 50% од вредности земљишта;

6) Принудна или добровољна продаја додељеног земљишта ради измирења инвестиционог фонда банком, с тим да се додељено земљиште може продати само привредној организацији, селачкој радној задрузи или политичко-територијалној јединици.

Члан 4

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном гласнику Народне Републике Србије“.

160

На основу чл. 8 и 27 Уредбе о путним и селјачким тропиковима („Службени лист ФНРЈ“ бр. 28/55 и 26/56) и ст. 2 чл. 75 Уставног закона о основним друштвеном и политичком уређењу и о органима власти Народне Републике Србије, Извршно веће Народне Републике Србије, доноси:

ОДЛУКУ

О ВИСИНИ ДНЕВНИЦА ЗА СЛУЖБЕНА ПУТОВАЊА И ВИСИНИ НАКНАДЕ ЗА ОДВОЈЕНИ ЖИВОТ СЛУЖБЕНИКА РЕПУБЛИЧКИХ, ПОКРАЈИНСКИХ И ОБЛАСНИХ ОРГАНА И УСТАНОВА

Члан 1

Дневнице за службена путовања службеника републичких, покрајинских и обласних органа и установа износе:

- 1) за службенике распоређене од V платног разреда напуне 1.200 — динара;
- 2) за службенике распоређене од X до VI платног разреда и висококвалификоване ранжне 1.200 — динара;
- 3) за остале службенике и раднике 1.000 — динара.

Члан 2

Висина накнаде за одвојени живот службеника републичких, покрајинских и обласних органа и установа износи 6.000 — 10.000 — динара месечно.

Решењем о одређивању накнаде за одвојени живот може се одредити да се накнада у износу одређеном по претходном ставу исплађује почев од 1 јуна 1956 године.

Члан 3

Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Народне Републике Србије“.

ИВ бр. 480

У Београду, 20 јула 1956 год.

Претседник
Извршног већа,
Јован Веселиновић, с. р.

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

ОДБОРБЕ ЗА ОСИМЉАЊЕ И РАД УДРУЖЕЊА И ДРУШТАВА

Поклоник секретаријат за унутрашње послове НРС Србије решењем бр. ИИ — 359 од 15 маја 1956 године одобрио је оснивање и рад Селског комуналног друштва, са седиштем у Београду у подручју делатности на територији НР Србије а према поднетим пријавима у посредств радне.

Од 13 бр. 12888 — Из Државног секретаријата за унутрашње послове НР Србије, 16 маја 1956 године. 517

ПРОМЕНА ИМЕНА И ПОРОДИЧНИ ИМЕНА

Решењем Државног секретаријата за унутрашње послове НРС дозвољав се промена породичног имена Ствојко Златковић у Београду, с тим да се уредбу може објавити породициним именом Златковић.

Од бр. 12888 — Из Државног секретаријата за унутрашње послове НРС, 16 маја 1956 године. 518

Решењем Државног секретаријата за унутрашње послове НРС дозвољав се промена породичног имена Рајко Феликс у Београду, с тим да се уредбу може објавити породициним именом Димитра.

Бр. 12888 — Из Државног секретаријата за унутрашње послове НРС, 16 јула 1956 године. 512

Решењем Државног секретаријата за унутрашње послове НРС дозвољав се промена породичног имена Максимов Стефан у Београду, с тим да се уредбу може објавити породициним именом Максимовић.

Од бр. 12888 — Из Државног секретаријата за унутрашње послове НР Србије, 1 јула 1956 године. 519

Решењем Државног секретаријата за унутрашње послове НРС дозвољав се промена породичног имена Александар Димитров у Београду, с тим да се уредбу може објавити породициним именом Александаровић.

Од бр. 12888 — Из Државног секретаријата за унутрашње послове НР Србије, 5 маја 1956 године. 523

Решењем Државног секретаријата за унутрашње послове НРС дозвољав се промена породичног имена Данил Анђелић у Београду, с тим да се уредбу може објавити породициним именом Анђелић.

Од бр. 12888 — Из Државног секретаријата за унутрашње послове НР Србије, 21 јуна 1956 године. 529

УПИС И ПРОМЕНЕ У РЕГИСТРУ ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Народни одбор општине Звездара објављује да је у регистар привредних занатских радњи који се води код Одељења за привреду Народног одбора општине Звездара, на рег. листу 466, свеска III, ред. бр. 1 уписана Задарска и тесарска радња Терезић Јордана из Београда.

Седиште радње је у Београду у Улица Ген. Михајла Пипера бр. 7. Форму ће потписивати власник радње.

Од бр. 28756 — Из Народног одбора општине Звездара, 16 маја 1956 године. 5718

Народни одбор Општине Звездара објављује да је у регистар привредних занатских радњи који се води код Одељења за привреду НОО Звездара на рег. листу 416, свеска III, ред. бр. 1 уписана Звездарска радња Ставковић Драгољуб Визарковић.

Седиште радње је у Београду у Улица Тржишка бр. 19. Форму ће потписивати власник радње.

Од бр. 28756 — Из Народног одбора Општине Звездара, 3 јуна 1956 године. 5719